

[Indenrigsministeren]

derfor er det næsten uendeligt, hvad vi taler om, når vi taler om forebyggelse.

Jeg noterede mig også hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål om, hvorvidt der nu også kommer noget konkret ud af det. Som en konkret ting kan jeg nævne, at den rapport, som forebyggelsesrådet har lavet om passiv rygning, fra min side vil give sig udtryk i nogle helt konkrete forslag, som man senere vil kunne se på; ikke lovforslag, men initiativer, som jeg tager på baggrund af den rapport, og det er bare én af de ting, som det konkret har givet sig udslag i.

Derfor synes jeg, vi bør være enige om at forlænge forebyggelsesrådets tid og samtidig sige til dem, at der selvfølgelig kræves af én, hvis man skal have lov at eksistere – også i denne regerings tid – at man udfører et engageret arbejde, at man lægger sig så meget i selen som muligt for den opgave, man er sat på.

Det har også været baggrunden for, at jeg til fremsættelsen har drøftet lidt med mig selv og med de kommunale organisationer, om en anden ændring af rådet, som der står i bemærkningerne, var en overvejelse værd. Det mente man i de kommunale organisationer at det var, men at det nok ikke var det rette tidspunkt nu at omkalfatre det hele, men man ville være villig til at drøfte noget sådant i forbindelse med en senere revision af lovgivningen. Derfor synes jeg, vi opmærksomt skal følge rådets arbejde og håbe på, at der kommer noget vældig godt ud af den respit, som rådet nu får.

Henning Rasmussen (S):

Jeg tror, at forebyggelsesrådet har to hovedproblemer, og det ene er, at de ressourcer, der står til rådets rådighed, er meget begrænsede. Det betyder, at det er vanskeligt for rådet at tage de opgaver op og få undersøgt de områder, de gerne vil have undersøgt, og få stillet de forslag, de gerne vil stille.

Men rådets største problem er, at alt undersøgelsesarbejde og alle forslagene faktisk ingen mening har, hvis ikke de, der får forslagene, og som har ansvaret for, at de gennemføres, tager dem alvorligt og gør noget ved det. For rådet har jo ingen udfarende kraft, når det drejer sig om at gennemføre forslagene; de kan kun stille forslagene. Det

er andre myndigheder, der skal gennemføre dem. Nu nævnte indenrigsministeren sig selv ganske naturligt, når det drejer sig om den passive rygning, men sådan er det jo for hvert eneste af de områder, forebyggelsesrådet beskæftiger sig med: de fører kun til noget, hvis de, som forslagene er rettet til, gør noget ved det, og det skulle man måske i folketinget, i højere grad end det hidtil har været muligt, medvirke til at de pågældende gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af sexologiske behandlingscentre.

Af Alice Faber (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Behandlingen af seksuelle problemer varetages i dag hovedsagelig af alment praktiserende læger og praktiserende speciallæger, hvilket jeg af mange grunde synes er den mest hensigtsmæssige måde, men hertil kommer jo også behandling hos psykologer, forskellige hospitalsafdelinger osv. Hvis der er behov for at henvise patienter, klienter – mennesker kan jeg bedre lide – til en mere specialiseret behandling, kan man, sådan som det er nu, benytte rigshospitalets psykiatriske poliklinik. Her er der en tværfaglig